

वा० रा०

॥७७॥

इक्षुरसस्यापि श्यामत्वात्तदुदधेः कालमेघप्रतिमत्वं ॥ तीर्थेन उपाधेनाभिगम्य प्राप्य ॥ ३८ ॥ ततश्चक्षुसागरात् परतः रक्तजलं रक्तवर्णजलं ॥ अतएव लोहिताख्यं कूट
शाल्मलीं शाल्मलीद्वीपत्वप्रयोजकदृक्षं जंबूद्वीपे जंबुवत् ॥ ३९ ॥ तत्र कूटशाल्मलीसमीपे ॥ ४० ॥ शैलशृंगेषु सुरासमुद्रांतर्वर्तिशैलशृंगेषु लंबंते अधोमुखा इति
शेषः ॥ ४१ ॥ सूर्यस्योदयनंप्रति ॥ सूर्योदयंप्राप्योर्ध्वमुखाः सूर्येण युध्यमानाः सूर्येणाभितप्ताः तन्मंडलब्रह्मतेजोभितप्ताः ब्रह्मतेजोभिरहन्यहनि त्रैवर्णिकप्रवर्तिनैः ब्रह्मवि
द्यातेजोभिर्निहताः संतः सुरोदजले पतन्ति ॥ ततः पुनरुज्जीविताः लंबंते स्म शैलशृंगेष्विति शेषः ॥ अत्रकतककृतः शैलशृंगेषुलंबंतइत्यादिश्लोकद्वयंप्रक्षिप्तं ॥ तानिर

तंकालमेघप्रतिमं महोरगनिषेवितं ॥ अभिगम्य महानादं तीर्थेनैव महोदधिं ॥ ३८ ॥ ततो रक्तजलं भीमं लोहितं नाम सागरम् ॥ गत्वा
प्रेक्ष्य यथां चैव बृहतीं कूटशाल्मलीम् ॥ ३९ ॥ गृहं च वै न ते यस्य नानारत्नविभूषितं ॥ तत्र कैलाससंकाशं विहितं विश्वकर्मणा ॥ ४० ॥
तत्र शैलनिभा भीमामंदेहानामराक्षसाः ॥ शैलशृंगेषु लंबंते नानारूपा भयावहाः ॥ ४१ ॥ ते पतन्ति जले नित्यं सूर्यस्योदयनंप्रति ॥ अ
भितप्ता स्म सूर्येण लंबंते स्म पुनः पुनः ॥ ४२ ॥ निहता ब्रह्मतेजोभिरहन्यहनिराक्षसाः ॥ ततः पांडुरमेघा भंक्षीरोदं नाम सागरं ॥ ४३ ॥
गत्वा द्रक्ष्यथ दुर्धर्षा मुक्ताहारमिवोर्मिभिः ॥ तस्य मध्ये महान् श्वेतोऽक्रषभो नाम पर्वतः ॥ ४४ ॥ दिव्यगंधैः कुसुमितैराचितैश्च नगैर्वृतः ॥
सरश्च राजतैः पद्मैर्ज्वलितैर्हंसैः सरैः ॥ ४५ ॥ ताम्रा सुदर्शनं नाम राजहंसैः समाकुलं ॥ विबुधाश्चारणाय क्षाः किन्नराश्चाप्सरोग
णाः ॥ ४६ ॥

क्षांसि मंदेहारुणैर्द्वीपे प्रक्षिपन्तीति श्रुतौ ॥ अरुणद्वीपे तत्पक्षेपोक्तेरारुणद्वीपसंगाभावाद्याचीनपुस्तकेष्वदर्शनाच्चेत्याहुः ॥ ततः पांडुरेति ॥ अत्र सुराक्षी
रोदयोर्मध्ये सर्पिर्दधिसमुद्रयोर्विवेचनानुक्तिस्तत्र विचेतव्यदुर्गस्थलाभावादितिकतकः ॥ अनुक्तमपि तदुभयविवेचनमर्थतो वगंतव्यमिति तीर्थः ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ मुक्ताहार
मिव ऊर्मिभिस्तद्वन्मिवेत्यर्थः ॥ ४४ ॥ सरश्च नाम्ना सुदर्शनमित्यन्वयः ॥ ४५ ॥ नामशब्दः प्रसिद्ध्यर्थः ॥ ४६ ॥

कि० कां०

॥७७॥